

— Лорде! Дѣто и да си излѣзъ вѣнъ; ела съ мене! Но ни гласъ ни слышаніе.

Гырджикѣтъ като прѣсмѣтнѣ опасното си положеніе затече ся и дойде на вчасъ въ кафенето дѣто другъ пѣтъ видѣхмы Трипани да ся разговаря съ Дѣбка.

А тамъ сѣдяхъ токо кажи всичката Дружина на тридесесѣтъ и шестъ, между койѣто ся отличявахъ Дѣбко, четирмата злодѣйцы които бѣхъ разбили тѣмницѣтъ и бѣхъ побѣгнѣли, Малама, Гласко, Марфули и нѣкои отъ онѣзи които работяхъ въ калпазанницѣтъ на Тоннера.

Гырджикѣтъ като блеснѣ вратата и скочи вътрѣ отведнѣжъ, повыка:

— На оружіе бре момцы! Всинца на оружіе! Елате съ мене! Напрѣдъ.

Всичка дружина ся обърнѣ къмъ кафедрѣята, сухъ единъ и высокъ длѣгню, на когото кръвясалытъ очи блеснѣхъ грозно щомъ нахлыта Гырджикѣтъ.

— Дай вы оружіята! Оружіята ны дай, Ступа! извыка дружинната скупомъ.

Кафедрѣята Ступа отвори едны задны врата; дружинната нахлыгахъ въ единъ дворъ и слѣдъ малко всички наорѣжены и съ истеглены пищовы въ рѣжѣ тичахъ едни по други прѣзъ улицытъ на Галатѣ.

Който бѣхъ по пѣтытъ уплашены бѣгахъ, търговцытъ си затваряхъ мазытъ и дружинната минуваше като вѣхрушка и прѣскаше страхъ и трепетъ.

Тамъ въ еднѣ кривѣ и токо кажи непроходнѣ улицы дружинната ся спрѣ като магыосана; сякашъ че ся окамени като да бѣ видѣла Медузинѣтъ главѣ.

— Главатарѣтъ! Главатарѣтъ! Извыкахъ всички. — Главатарѣтъ! извыка Гырджикѣтъ като треснѣтъ.

И дѣйствиелно бѣше Теодоръ Трипани съ онѣзи дре-